

Vosté és un clixé, un clixé continu, adone-se'n, i li diré cosetes com, per exemple, ridículs, incompetents i comunistes; clixé. Vol que li diga jo el que són vostés? Vol que expose els qualificatius cada setmana? Com quedarien? Con quedarien? El que passa és que alguns som molt més elegants que altres i per això no entrem en eixe debat.

O mentires, com les que vosté contínuament diu des d'aquesta trona. Vull dir... «Los ERTE son fruto de las reformas laborales del PP», fantàstic, que bé que quedem. El PP no és el partit dels ERTA. Vosté sap que en l'Estatut dels Treballadors del 1995 això es contemplava. El PP sí que no va posar, quan hi havia una crisi en el 2011 i 2012, els ERTA no els va posar en marxa. El PP, per la reforma laboral, sí que és el partit dels ERO, sí que és el partit dels ERO. (Aplaudiments) I això ho ha de tindre vosté molt en el cabet. I ja està bé de pujar ací i dir mentira rere mentira.

A més a més, parlem d'ajudes. Més de mil tres-cents milions d'ajudes, conjugant criteris de salut, per a tirar endavant l'economia. Quin govern de l'estat, quin govern autonòmic ha fet el que ha fet el govern del Botànic? Diga-m'ho, diga-m'ho. Compare què estan fent on governen vostés. A Madrid, per molt bons resultats que puguen traure, què estan fent? Absolutament res.

Si vol que li done dades, indicadors, indicadors, són tots millors –i ho diu ací el president, cada vegada que puja–, millors que quan governaven vostés. Afiliats a la seguretat social, un 15,5 % més, més de dos-cents cinquanta-cinc mil persones més afiliades; en l'últim any, a pesar de la pandèmia, malgrat la pandèmia, 79.716 afiliades més; d'abril 2021, respecte a l'afiliació de març del 2021, 11.472 persones més. A vosté li agrada parlar d'autònoms. Vosté sap quants autònoms van destruir en la seua gestió, des del 2008 al 2014? 33.000. (Veus) Sap quants autònoms més tenim, des de la gestió del Botànic? 28.000. Això són dades, (aplaudiments) això és gestió, senyor Caballero, això és gestió. I, si mirem la pujada dels autònoms, encara parlaríem de números millors.

Per tant –i acabe, senyora presidenta–, li ho he dit moltíssimes vegades, li hem estés la mà al Partit Popular moltíssimes vegades; ell no la vol i preferix, *fake* darrere *fake*, mentira darrere mentira, doncs, intentar jugar, com molt bé deia el president aquest matí, en el fang eixe que sembla ser que li interessa, simplement per pur electoralisme.

Ara toca, senyor Caballero, senyores del Partit Popular, aportar amb responsabilitat i pensar en les persones, impulsar la recuperació i reconstruir la confiança econòmica i social de tots els valencians i totes les valencianes i no fer focs d'artifici, sense cap rigor, com fan vostés cada dia que puguen ací. I són accions que desenvolupen i paraules merament partidistes, per tal, des del meu punt de vista, de fer mèrits sense cap trellat.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 724, formulada pel diputat David García al Consell sobre l'atur juvenil. Serà substanciada pel conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball. (Veus)

Gràcies, senyoria.

Honorable conseller, quan vullga.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, senyora presidenta.

Senyor diputat, vosté n'és conscient i, sense dubte, la pandèmia ha repercutit, com deia abans, en l'economia i en el mercat laboral.

Ara, amb bones dades, per la responsabilitat del conjunt de la població i el desplegament de la vacunació, ja es veu un canvi de tendència amb la recuperació del consum i de l'activitat econòmica. Els últims indicadors ens mostren un canvi a millor en l'economia i una recuperació que s'accelerará conforme avance l'any, amb previsions de creixement i de creació d'ocupació al nostre territori per damunt de la resta de territoris de l'estat.

Moltes gràcies. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula el senyor García, per a continuar amb la formulació de la pregunta.

Quan vullga, senyoria.

El senyor García Gomis:

Muchas gracias.

Agradezco a la persona que está ostentando la presidencia, en estos momentos, por darme el uso de la palabra.

Señor consejero, señorías, muy buenos días.

Por si se lo pregunta usted, señor Climent, que hoy (*ininteligible*) ... muy interesado, el proyecto Labora se gastó, en publicidad institucional en 2019, la friolera cantidad de 354.530 euros. Ahora dirá usted si ha servido o no ha servido, ya le digo yo que no.

Mire, primero, agradecerle la propuesta de una reunión para facilitarnos todos los datos e información a cualquier pregunta que tuviésemos desde mi grupo, reunión que, si su agenda se lo permite, tendremos en junio.

Mire, desde mi grupo estamos muy preocupados. La situación económica y laboral no es buena. Hablando

de situación laboral, me gustaría saber la opinión del responsable de empleo de ese despido de esos 3.000 sanitarios, que van a su cuenta, señor Climent. Si ¿sabía usted que se los iba a cesar? Y ¿si está o comparte usted la forma en que se ha despedido a esos 3.000 sanitarios que se jugaron la vida por nosotros, que se les llama héroes y que ahora se les pega la patada más miserable que se les ha podido pegar? Eso me parece intolerable. Mi máxima condena y repulsa.

Mire, he cambiado mi discurso porque esta mañana el señor Puig ha dicho una serie de datos que son verdades a medias. Ha nombrado, igual que usted ha hecho en la respuesta al señor Caballero, que todos los indicadores están en verde. ¡Solo faltaba eso, señor Climent! Es que hemos estado encerrados, es que se están levantando todas las restricciones. Es que, si no tenemos los indicadores ahora en verde, ¿cuándo los vamos a tener?

Pero es que le pongo un ejemplo, señor Climent. Si destruimos 100.000 empleos, con la cantidad de empleos que hemos destruido, y recuperamos 5.000, por supuesto que el primer trimestre lo tenemos en verde, pero el hoyo que hemos cavado para salir de ahí, señor Climent. Yo no quiero entrar con usted hoy en una guerra de datos, no quiero entrar, me parece un insulto, me parece un insulto. Es más, no voy a continuar con el discurso porque me parece una...

Y sí que voy a decir una cosa. Mire, es que ayer, leyendo el diario *Información* –lo tengo apuntado aquí– se nombraba de nuevo a Torrevieja y a Almoradí, en la provincia de Alicante, como las ciudades más pobres de España. Se nombraba a los barrios de Elche de Carrús-Plaza Barcelona y de Altamira-El Toscar, junto con el Ciudad Jardín de Alicante, como 10 de los barrios con menor renta de España, publicado por el INE.

Pero es que eso tiene trampa, señor Climent, eso tiene trampa, porque hay muchísimos barrios que ni siquiera hacen la renta, señor Climent. Hay muchísimos barrios que son tan pobres que ni siquiera entran en muchas estadísticas y eso es trabajo de este Consell, señor Climent, eso es trabajo suyo.

Yo le voy a decir una oferta. Igual que usted me ha ofrecido a mí una reunión, le voy a hacer yo una oferta, señor Climent. Yo pongo el coche y la gasolina y nos recorremos usted y yo todos los barrios de la Comunidad Valenciana para que usted coja y vea la situación real de lo que se está viviendo en la calle. Vámonos al Servef, vámonos a los puntos de empleo, vamos a ver esas colas del hambre, vámonos a los bancos de alimentos. A Cáritas, donde acaban de decir que según sus datos estamos recuperándonos pero que ellos están teniendo a muchísima más gente ahora que a principios de año. Esos son los datos que yo quiero.

Y no quiero datos, ¿sabe por qué? Porque detrás de cada dato, señor Climent, hay nombres, personas con nombres y apellidos, situaciones familiares tristísimas, que se sienten solos, desamparados. Y que por mucho que repitan ustedes el mantra de que están al lado de las personas, señor Climent, no es así.

Yo se le vuelvo a decir: le tiendo la mano, vámonos, vamos a visitar los barrios. Yo, si quiere, le visito sobre todo los de Alicante que son los que más..., los barrios de Elda, los

barrios de Elche, Alicante, Torrevieja. Vamos a pisar la calle, venga conmigo. Si están tan seguros de que esos datos que usted maneja son tan buenos, veremos unos barrios maravillosos. Pero ya le digo yo que, seguro, va a pasar más de una noche en su casa sin dormir como las paso yo desde que sé cómo tengo a todos mis amigos cómo están pasando lo que están pasando en la pandemia.

Y usted, ni el Consell, ni el gobierno botánico, le da solución.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Té la paraula l'honorable conseller.

Quan vullga, senyoria.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, presidenta.

Senyor diputat, senyor García, anem a vore, cap dubte li ha de quedar que treballem per la cohesió, cap dubte. I, a més a més, vosté hauria de tenir clar quin es l'objecte de Labora, que ara després intentaré explicar-li. Però sembla ser que vosté advoca al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball com a aquell que té tots els diners del món per a ocupar a tota la gent del món. I, per tant, des del meu punt de vista, això és molta demagògia i molt de populisme barat, molta demagògia i molt de populisme barat, a més posant els exemples que vosté fa.

I després vosté ací bé i fa historietes, jo també li'n faig una. Vosté imagine's que a les pròximes va de número dos del seu partit en la seua circumscripció i única i exclusivament en trauc un, vosté, què passaria? No li renovarien el contracte, no? Vull dir, doncs això..., m'encantaria que passara, m'encantaria, però pot passar i vosté, doncs, tindria que vore què és el que fa. Li he posat un exemple que supose que vosté el sabrà extrapolar, supose que el sabrà extrapolar.

I mire, i li tinc que donar dades. I li tinc que donar dades per a què veja que este Consell sí que està treballant, sobretot per la pregunta que vosté fa, pels joves. Mire, en 2015 la taxa d'atur juvenil era del 37 % en el nostre territori, en el 2019 del 25 %; el nombre d'afiliacions a la seguretat social de persones menors de trenta anys ha crescut en més de quaranta huit mil, quasi quaranta nou mil persones, fins al 2019.

I per a què veja tot el que hem estat fent per «l'ocupabilitat», eixa és la paraula clau, senyor García, «ocupabilitat». Des de que iniciem el pla hem realitzat més d'un milió cent setanta mil accions d'inscripció laboral, 46.378 persones menors de trenta anys han participat en accions formatives, 29.246 persones beneficiaries d'ajudes de foment a l'ocupació. Hem destinat més de quatre-cents milions per accions d'ocupació i formació, també els diners de publicitat necessaris en la gestió. Hem multiplicat per quasi 15 el nombre de persones

inscrites en garantia juvenil, 155.004 inscrits més des de la implantació del pla.

I l'avaluació de l'impacte de les polítiques actives d'ocupació mostren un impacte molt positiu tant en termes d'ocupabilitat, és a dir, l'impacte de l'acció a través de l'increment de la probabilitat de contractació de les persones participants, com en termes de duració, impacte d'una acció a través de l'increment del nombre de dies treballats per part de les persones joves participants.

Per tant, útil, molt útil. Concretament en el cas del programa T'Avalem, a curt termini, l'ocupabilitat de les persones joves participants presenta un augment de 50,1 punts i 61,8 punts en la duració. Funcionen les polítiques, funciona la gestió. I quant a la participació del programa, per exemple, Emcuju també mostra un impacte positiu sobre l'ocupabilitat i la duració. L'ocupabilitat de persones participants augmenta en 48,7 punts i la duració en 54,5 punts.

Per tant, els programes de polítiques, Avalem Joves, Experiència i, fins i tot, Territori, estan funcionant i cada vegada, cada any, amb increment de pressupostos. A més a més, posar en valor que ara tindrem 1.350 milions d'euros més per a aquestes polítiques, generant eixa ocupabilitat i formació important que volem per a la gent del nostre territori, i més fons en altres mitjans que són importants pensant en el futur de la nostra economia.

Senyor García, estem treballant i a mi també em preocupa sols poder parlar de números, perquè els números darrere tenen persones. I m'encantaria, doncs, estar en números molt més baixets en l'àmbit de l'ocupació al nostre territori.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Gràcies, senyoria.

Continuem amb la pregunta 799 formulada pel diputat Tony Woodward del Grup Parlamentari Ciudadanos al Consell sobre el tren de la costa. La pregunta serà substanciada pel conseller de Política Territorial, Obres Públiques i Mobilitat.

No, la pregunta del senyor Llanos ha sigut ajornada. *(Se sent una veu que diu: «De la senyora Llanos»)* Perdó, de la senyora Llanos. *(Se sent una veu que diu: «De la senyora Massó»)* Llanos Massó, de la senyora María de los Llanos Massó.

Quan vullga, senyoria.

El senyor Woodward Poch:

Sí. Gracias, presidenta.

Muy buenos días, señor *conseller*.

Mire, la legislatura pasada aprobamos en estas Corts las resoluciones 867 y 941 en relación con el tren de la costa. Mi grupo Ciudadanos, en esta legislatura, hemos seguido

presentando iniciativas sobre una inversión que lleva más de cuarenta y siete años esperando a que se ponga en marcha, concretamente la conexión entre Dénia y Gandía que es donde falta la vía del tren.

Para nosotros, para mí, es el fracaso y uno de los engaños más grandes de esta democracia hacia dos comarcas como son La Safor y la Marina Alta y por consiguiente a la *comunitat*. Ayer mismo se aprobaba una nueva resolución que instaba a este Consell a solicitar al Gobierno de España que agilizase las inversiones de la conexión ferroviaria Gandía-Dénia, el tren de la costa.

Pero todo esto choca con que tanto su partido, el Partido Socialista, como Unidas Podemos, al mando del gobierno en España, con la ayuda inestimable de Esquerra Republicana y del Partido Nacionalista Vasco, han tumbado enmiendas que dotarían de fondos a este proyecto en los presupuestos generales del estado. Pero parece que tampoco ni una miguita de los 140.000 millones de euros que recibirá España de los fondos europeos puede ablandar a nuestros dirigentes para que sean destinados a este necesario proyecto y se convierta en una realidad y podamos verla y disfrutarla.

Y, por tanto, yo le pregunto, ¿el proyecto del tren de la costa, la conexión ferroviaria de Alicante y Valencia por la costa y, en concreto, la conexión Gandía-Dénia, que son unos escasos 32 kilómetros de vía doble con un presupuesto estimado de 370 millones de euros, en qué situación se encuentra? ¿Por qué no se ha incluido como uno de los proyectos prioritarios y necesarios en los fondos europeos?

Me gustaría conocer también ¿cuántas veces se ha reunido desde el año 2017 la comisión mixta de seguimiento que recoge el protocolo firmado entre el ministerio de fomento y la Generalitat Valenciana para el desarrollo del tren de la costa? Y ya, por último, me gustaría saber, ¿cuáles son los pasos a seguir desde su *conselleria* para agilizar el tramo Gandía-Dénia del tren de la costa?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

El tren Gandía-Oliva-Dénia. *(Rient)* Jo, per precisar un poquet. En tot cas, una infraestructura molt important.

Ara vorem..., conseller, ja té la paraula per a contestar la qüestió.

Quan vosté vullga, conseller.